

Ghid privind procesul de supraveghere

Introducere

- 1.1. În conformitate cu Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind accesul la activitatea și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (denumită, în continuare, Directiva Solvabilitate II)⁽¹⁾ și cu articolul 16 din Regulamentul (UE) 1094/2010 din 24 noiembrie 2010 (denumit, în continuare, Regulamentul EIOPA)⁽²⁾, EIOPA a elaborat ghidul privind procesul de supraveghere. Acest ghid se referă la articolul 36 din Directiva Solvabilitate II. Dispoziții suplimentare relevante sunt în special articolele 27, 29, 34, 71, 213 alineatul (2), 248, 249, 250 și 255 din Directiva Solvabilitate II.
- 1.2. Acest ghid vizează identificarea modului în care poate fi aplicată supravegherea bazată pe risc, prospectivă și proporțională, în cadrul procesului de supraveghere.
- 1.3. Procesul de supraveghere se referă la toate activitățile desfășurate de autoritatea de supraveghere pentru a se conforma obligațiilor care decurg din articolul 36 din Directiva Solvabilitate II, care includ evaluarea strategiilor, proceselor și procedurilor de raportare instituite de societățile de asigurări și reasigurări pentru a se conforma cu Directiva Solvabilitate II.
- 1.4. Prin urmare, obiectivul acestui ghid este de a se obține rezultate consecvente prin convergența proceselor și practicilor de supraveghere în cadrul procesului de supraveghere, asigurând flexibilitate suficientă pentru autoritățile naționale de supraveghere, pentru ca acestea să-și poată adapta în mod corespunzător acțiunile de la caz la caz, ținând seama de specificul societăților de asigurări și reasigurări și al grupurilor, de propriile lor piețe și alte priorități de supraveghere.
- 1.5. Aceste recomandări sunt rezumate în diagrama prezentată în textul explicativ de la recomandarea 1 și în documentul „Diagrama Ghidului SRP”, publicată împreună cu acest ghid⁽³⁾.
- 1.6. Pentru procesul de supraveghere a grupurilor de asigurări, în cazul în care există un colegiu al supraveghetorilor, acest ghid a luat în considerare Ghidul privind funcționarea operațională a colegiilor⁽⁴⁾, acordurile de coordonare specifice ale colegiilor și alte procese sau planuri convenite de colegiile supraveghetorilor.
- 1.7. Prezentul ghid nu are intenția să limiteze supraveghetorul coordonator și colegiul supraveghetorilor în activitățile de comunicare suplimentare sau acordurile de schimb de informații, care sunt în concordanță cu Directiva Solvabilitate II, inclusiv în ceea ce privește abordarea proporțională și bazată pe

⁽¹⁾ JO L 331, 15.12.2010, p. 48-83

⁽²⁾ JO L 335, 17.12.2009, p. 1-155

⁽³⁾ <https://eiopa.europa.eu/publications/eiopa-guidelines/index.html>

⁽⁴⁾ <https://eiopa.europa.eu/publications/eiopa-guidelines/index.html>

risc a procesului de supraveghere, în conformitate cu articolul 29 din Directiva Solvabilitate II.

1.8. Autoritățile naționale de supraveghere care fac parte dintr-un colegiu au responsabilități continue de a comunica și implica colegiul în procesul de supraveghere, în special atunci când iau măsuri de supraveghere sau atunci când societățile de asigurări și reasigurări sau grupurile întâmpină dificultăți financiare. Acolo unde este cazul, exemple cu referințe încrucișate la diverse cerințe și recomandări sunt prevăzute în textul explicativ. Ghidul se adresează autorităților de supraveghere conform Directivei Solvabilitate II.

1.9. Acest ghid se aplică procesului de supraveghere, realizat de autoritățile naționale de supraveghere cu privire la toate societățile de asigurări și reasigurări, atât în ceea ce privește societățile individuale care fac obiectul Directivei Solvabilitate II, cât și în ceea ce privește grupurile de asigurări și reasigurări care fac obiectul supravegherii la nivel de grup în conformitate cu articolul 213 alineatul (2) (numite, în continuare, grupuri de asigurări). În ceea ce privește aplicarea acestui ghid procesului de supraveghere a grupurilor de asigurări, este necesar a fi luate în considerare următoarele aspecte⁽⁵⁾:

- Recomandările 10, 16, 18, 21, 35, 37 și 40 sunt specifice grupurilor și sunt aplicabile numai supraveghetorului coordonator, cu excepția recomandărilor 37 și 40, care se pot aplica atât supraveghetorului coordonator, cât și autorității naționale de supraveghere individuală;
- Recomandările 15 și 17 se aplică numai autorităților de supraveghere pentru societățile de asigurări și reasigurări individuale și nu se aplică autorităților de supraveghere în rolul lor de supraveghetor coordonator. Supraveghetorul coordonator ar trebui să respecte recomandările relevante specifice pentru grup 16 și 18;
- Recomandările 5, 6, 7, 11, 13, 19, 21, 23, 25, 28, 29, 32, 37, 39 și 40 includ, de asemenea, prevederi care se aplică numai în cazul în care grupul de asigurări are un colegiu care este înființat în conformitate cu articolul 248 alineatul (2) din Directiva Solvabilitate II. Aceste dispoziții se pot aplica atât supraveghetorului coordonator, cât și autorităților naționale de supraveghere a societăților de asigurări și reasigurări individuale din cadrul colegiului, cu excepția recomandării 21, care se aplică numai supraveghetorului coordonator.

1.10. În cazul în care se realizează supraveghere de grup la nivel național în conformitate cu articolul 216 din Directiva Solvabilitate II, acest ghid se aplică *mutatis mutandis* atât supravegherii de grup efectuate la nivel național în conformitate cu articolul 216 din Directiva Solvabilitate II, cât și supravegherii la nivel de grup efectuate în conformitate cu articolul 213 alineatul (2) din Directiva Solvabilitate II.

1.11. Pentru prezentul ghid sunt aplicabile următoarele definiții:

- La aplicarea acestui ghid la nivelul supraveghetorilor coordonatori:

⁽⁵⁾ În apendicele care include textul explicativ publicat al consultării publice, puteți găsi un tabel cu recomandările care se aplică la nivel individual și de grup, sau la ambele niveluri.

- termenul „autoritate națională de supraveghere” se referă la autoritatea de supraveghere responsabilă pentru supravegherea la nivel de grup în temeiul articolului 247 alineatul (1) din Directiva Solvabilitate II;
 - La aplicarea acestui ghid supraveghetorilor coordonatori, termenul „societăți de asigurări și reasigurări” se referă la „grupuri de asigurări” (cu excepția recomandărilor 12, 19, 33, 36 și 38, care se referă atât la grupuri, cât și la societățile din cadrul grupului);
 - „Supraveghetor coordonator” se referă la autoritatea de supraveghere care îndeplinește criteriile prevăzute la articolul 247 alineatul (1) din Directiva Solvabilitate II;
 - „Colegiu” se referă la colegiul supraveghetorilor, după cum este definit la articolul 212 alineatul (1) litera (e) din Directiva Solvabilitate II;
 - „Membri” și „participanți” se referă la membrii și participanții care sunt definiți în Ghidul privind funcționarea operațională a colegiilor;
 - „Control la sediu” se referă la o evaluare organizată sau la un exercițiu de evaluare oficială, realizată la sediul societății supravegheate sau al furnizorilor de servicii cărora societatea supravegheată le-a externalizat funcții, care se finalizează cu eliberarea unui document comunicat societății.
- 1.12. În cazul în care nu sunt definiți în prezentul ghid, termenii au înțelesul consacrat în actele normative menționate în introducere.
- 1.13. Ghidul se aplică de la 1 ianuarie 2016.

Secțiunea I - Procesul general de supraveghere (SRP)

Recomandarea 1 - Realizarea procesului de supraveghere

1.14. Autoritatea națională de supraveghere ar trebui, în realizarea procesului de supraveghere și recunoscând în același timp necesitatea de flexibilitate și raționament calificat din partea supraveghetorului, să se asigure că procesul cuprinde trei subprocese prevăzute în prezentul ghid: etapa de evaluare a riscurilor, analizarea detaliată și măsurile de supraveghere.

Recomandarea 2 - Consecvența procesului de supraveghere

1.15. Autoritatea națională de supraveghere ar trebui să se asigure că procesul de supraveghere se aplică în mod consecvent pe termen lung, societăților de asigurări și reasigurări și în cadrul autorității naționale de supraveghere.

Recomandarea 3 - Proportionalitatea în procesul de supraveghere

1.16. Autoritatea națională de supraveghere ar trebui să asigure aplicarea principiului proporționalității în toate etapele procesului de supraveghere.

Recomandarea 4 - Raționamentul calificat în cadrul procesului de supraveghere

1.17. Autoritatea națională de supraveghere ar trebui să se asigure că autoritățile de supraveghere utilizează raționamentul calificat în fiecare etapă a procesului de supraveghere. Autoritatea națională de supraveghere ar trebui să se asigure că procesul de supraveghere este menținut suficient de flexibil pentru a permite utilizarea corespunzătoare a raționamentului calificat.

Recomandarea 5 - Comunicarea continuă cu societățile de asigurări și reasigurări

1.18. Autoritatea națională de supraveghere ar trebui să se asigure că de-a lungul întregului proces de supraveghere există un nivel adecvat de comunicare între personalul autorității naționale de supraveghere și societatea de asigurări și reasigurări, pentru a facilita supravegherea eficientă.

1.19. Dacă există un colegiu, comunicarea cu societățile supravegheate ar trebui să fie coordonată așa cum este descris în recomandarea 15 din Ghidul privind funcționarea operațională a colegiilor.

Recomandarea 6 - Comunicarea continuă cu alte autorități de supraveghere și implicarea acestora

1.20. Autoritatea națională de supraveghere ar trebui să aibă un nivel adecvat de comunicare și implicare cu alte autorități naționale de supraveghere relevante pe parcursul întregului proces de supraveghere.

1.21. Comunicarea cu autoritățile de supraveghere din statele terțe ar trebui să fie în conformitate cu toate memorandumurile de înțelegere relevante în vigoare.

1.22. Dacă există un colegiu, comunicarea ar trebui să respecte cerințele și recomandările relevante.

Recomandarea 7 - Includerea riscurilor la nivel de piață în cadrul procesului de supraveghere

- 1.23. Autoritatea națională de supraveghere ar trebui să ia în considerare analizele de piață în cadrul procesului de supraveghere.
- 1.24. Dacă există un colegiu, autoritatea de supraveghere ar trebui să ia în considerare rezultatele analizelor relevante la nivel de piață, comunicate în cadrul colegiului.

Recomandarea 8 – Documentația

- 1.25. Autoritatea națională de supraveghere ar trebui să se asigure că informațiile care susțin concluziile procesului de supraveghere sunt documentate și ușor accesibile în cadrul autorității naționale de supraveghere, cu respectarea standardelor de confidențialitate corespunzătoare în legătură cu aceste informații.

Recomandarea 9 - Guvernanța și revizuirea periodică a procesului de supraveghere

- 1.26. Autoritatea națională de supraveghere ar trebui să aibă un mecanism adecvat de guvernanță pentru a monitoriza în mod corespunzător desfășurarea procesului de supraveghere.
- 1.27. Autoritatea națională de supraveghere ar trebui să revizuiască în mod regulat metoda de punere în aplicare a procesului de supraveghere, pentru a asigura adecvarea continuă a acestuia.

Recomandarea 10 - Sfera de acoperire și obiectivul procesului de supraveghere la nivel de grup

- 1.28. Supraveghetorul coordonator ar trebui să aplice procesul de supraveghere în concordanță cu domeniul de aplicare și cazurile de aplicare a supravegherii la nivel de grup descrise în titlul III, capitolul I din Directiva Solvabilitate II, ținând seama de tipul societății-mamă de cel mai înalt rang a grupului de asigurări, situarea geografică a sediului central (SEE sau stat terț), statutul de echivalență al statului terț, dacă este cazul, și aspectele legate de conglomeratele financiare.
- 1.29. Supraveghetorul coordonator ar trebui să ia în considerare în cadrul procesului de supraveghere toate entitățile relevante din cadrul grupului de asigurări, inclusiv entitățile din SEE și non-SEE, reglementate și nereglementate.
- 1.30. Supraveghetorul coordonator ar trebui să se concentreze pe problemele specifice grupului, și anume:
 - a) tranzacțiile intragrup, complexitatea și interconectarea grupului de asigurări;
 - b) profilul de risc al grupului, inclusiv eventualele efecte ale diversificării, concentrările de riscuri și transferul riscului în cadrul grupului de asigurări;
 - c) riscurile din perspectiva grupului, inclusiv cele care apar la nivel de grup, cum ar fi riscurile de la entitățile din afara sectorului asigurărilor;
 - d) aspecte ale guvernanței grupului și ale strategiei grupului, inclusiv conflictele sau potențialele conflicte de interese;

- e) aspecte ale managementului riscului la nivel de grup, inclusiv funcția de management al riscului centralizat; și
- f) managementul capitalului la nivelul grupului, inclusiv transferabilitatea și alocarea acestuia în cadrul grupului de asigurări.

Secțiunea II - Informațiile necesare procesului de supraveghere

Recomandarea 11 - Informațiile necesare procesului de supraveghere

1.31. În cadrul procesului de supraveghere, autoritatea națională de supraveghere ar trebui, după caz, să ia în considerare informații relevante care provin din diferite surse, și anume:

- a) societatea de asigurări și reasigurări sau grupul de asigurări: machete de raportare cantitativă, raportările periodice, raportul privind solvabilitatea și situația financiară, raportul ORSA, alte informații din partea societății sau grupului sau alte informații solicitate grupului sau societății de asigurări și reasigurări de autoritatea națională de supraveghere;
- b) autoritatea națională de supraveghere sau supraveghetorul coordonator: informații istorice, indicatori de avertizare timpurie, indicatorii de risc, constatările anterioare referitoare la societăți sau grupuri de asigurări și reasigurări, evaluările tematice sau rezultatele testelor de stres;
- c) colegiul: concluziile obținute în etapa de evaluare a riscurilor la nivel individual, planurile individuale de supraveghere comunicate în cadrul colegiului, planul de lucru al colegiului, analizele, evaluările sau măsurile de supraveghere comunicate în cadrul colegiului;
- d) alte autorități competente;
- e) alte părți externe: informații de piață sau sector, informații din partea organismelor sau asociațiilor industriale și cele pentru consumatori, lucrări de cercetare tehnice sau informații din presă sau din partea mass-mediei.

Secțiunea III - Etapa de evaluare a riscurilor

Recomandarea 12 - Structura etapei de evaluare a riscurilor și utilizări

1.32. Autoritatea națională de supraveghere ar trebui ca în etapa de evaluare a riscurilor să identifice și să evalueze riscurile actuale și viitoare cu care se confruntă sau cu care se pot confrunta societățile de asigurări și reasigurări, inclusiv capacitatea societății de asigurări și reasigurări de a identifica, măsura, monitoriza, gestiona și raporta aceste riscuri.

- 1.33. Autoritatea națională de supraveghere ar trebui să utilizeze această abordare pentru:
- a) a realiza supravegherea efectivă a societăților de asigurări și reasigurări;
 - b) a stabili prioritățile activităților de supraveghere;
 - c) a stabili frecvența raportărilor periodice;

d) a determina sfera de acoperire, granularitatea și frecvența analizării raportărilor și ale controalelor la sediu sau alte aspecte necesare pentru supravegherea societăților de asigurări și reasigurări.

Recomandarea 13 - Sfera de acoperire a etapei de evaluare a riscurilor

1.34. Autoritatea națională de supraveghere ar trebui să adopte o abordare de supraveghere prospectivă și bazată pe risc, care este stabilită în următoarele etape:

- a) evaluarea informațiilor;
- b) clasificarea în funcție de impact a societății de asigurări și reasigurări;
- c) clasificarea în funcție de risc a societății de asigurări și reasigurări;
- d) obținerea concluziilor în etapa de evaluare a riscurilor;
- e) elaborarea planului de supraveghere și stabilirea intensității supravegherii.
- f) în cazul grupurilor de asigurări, dacă există un colegiu instituit în temeiul articolului 248 alineatul (2) din Directiva Solvabilitate II, contribuirea cu aspecte din planul de supraveghere la planul de lucru al colegiului, acolo unde este cazul.

Recomandarea 14 - Evaluarea informațiilor

1.35. Autoritatea națională de supraveghere ar trebui să efectueze cel puțin o evaluare la nivel înalt a informațiilor atunci când primește raportările periodice și să ia în considerare necesitatea de a reevalua elementele etapei de evaluare a riscurilor.

Recomandarea 15 - Clasificarea în funcție de impact a societății

1.36. Autoritatea națională de supraveghere ar trebui să efectueze în etapa de evaluare a riscurilor o evaluare a impactului potențial al tuturor societăților de asigurări și reasigurări. Această evaluare ar trebui să reflecte impactul potențial pe care l-ar avea o societate aflată în dificultate asupra deținătorilor de polițe și a beneficiarilor săi și asupra pieței.

1.37. Autoritatea națională de supraveghere ar trebui să atribuie fiecărei societăți o clasificare în funcție de impact, pe o scară cu patru categorii, unde „clasa de impact 1” are cel mai mic impact asupra deținătorilor de polițe și beneficiarilor și asupra pieței, iar „clasa de impact 4” are cel mai mare impact asupra deținătorilor de polițe și beneficiarilor și asupra pieței.

Recomandarea 16 - Clasificarea în funcție de impact a grupurilor

1.38. Supraveghetorul coordonator ar trebui să efectueze în etapa de evaluare a riscurilor la nivel de grup o clasificare în funcție de impact pentru toate grupurile de asigurări.

1.39. Clasificarea în funcție de impact la nivel de grup de asigurări ar trebui să reflecte impactul potențial al unui grup de asigurări aflat în dificultate, prin entitățile sale, asupra deținătorilor de polițe și beneficiarilor grupului, precum și asupra piețelor unde este activ grupul de asigurări.

- 1.40. Supraveghetorul coordonator ar trebui, după atribuirea unei clasificări în funcție de impact, să ia în considerare complexitatea și interconectarea grupului de asigurări.
- 1.41. Supraveghetorul coordonator ar trebui să atribuie fiecărui grup o clasificare în funcție de impact, pe o scară cu patru categorii, unde „clasa de impact 1” are cel mai mic impact asupra deținătorilor de polițe și beneficiarilor și asupra pieței, iar „clasa de impact 4” are cel mai mare impact asupra deținătorilor de polițe și beneficiarilor și asupra pieței.

Recomandarea 17 - Clasificarea societăților în funcție de risc

- 1.42. Autoritatea națională de supraveghere ar trebui să identifice și să evalueze riscurile actuale și viitoare cu care se confruntă sau se pot confrunta societățile de asigurări și reasigurări, inclusiv capacitatea societății de a face față la posibile evenimente sau modificări viitoare ale condițiilor economice și efectul acestora potențial negativ asupra solvabilității și situației financiare, asupra continuității activității societății și a capacității acesteia de a-și îndeplini obligațiile față de deținătorii de polițe și față de beneficiari, în cazul în care riscurile se concretizează.
- 1.43. Autoritatea națională de supraveghere ar trebui să realizeze identificarea și evaluarea riscurilor pentru toate societățile de asigurări și reasigurări, luând în considerare criteriile cantitative și calitative și măsurile relevante pentru fiecare societate.
- 1.44. Autoritatea națională de supraveghere ar trebui să clasifice societățile de asigurări și reasigurări în funcție de riscuri pe o scară cu patru categorii: de la „clasa de risc 1”, care corespunde situației în care societatea este cel mai bine pregătită să reziste la riscuri concretizate, până la „clasa de risc 4”, valabilă pentru societatea care este cel mai puțin capabilă să reziste la riscuri concretizate.

Recomandarea 18 - Clasificarea în funcție de risc a grupurilor de asigurări

- 1.45. Supraveghetorul coordonator ar trebui să identifice și să evalueze riscurile actuale și viitoare care pot afecta grupul de asigurări, inclusiv capacitatea grupului de a face față la posibile evenimente sau modificări viitoare ale condițiilor economice și efectul lor potențial negativ asupra solvabilității și situației financiare, asupra continuității activității grupului și capacitatea acestuia de a-și îndeplini obligațiile față de deținătorii polițelor și față de beneficiari, în cazul în care riscurile se concretizează.
- 1.46. Supraveghetorul coordonator ar trebui să ia în considerare, la evaluarea riscurilor grupului de asigurări, aspectele specifice grupului prezentate în recomandarea 10.
- 1.47. Supraveghetorul coordonator ar trebui să realizeze identificarea și evaluarea riscurilor pentru toate grupurile de asigurări, luând în considerare criteriile cantitative și calitative și măsurile relevante pentru fiecare grup de asigurări.
- 1.48. Supraveghetorul coordonator ar trebui să atribuie fiecărui grup de asigurări o clasificare a riscurilor pe o scară cu patru categorii: de la „clasa de risc 1”, care

corespunde situației în care grupul este cel mai bine pregătit să reziste la riscuri concretizate, până la „clasa de risc 4”, valabilă pentru grupul care este cel mai puțin capabil să reziste la riscuri concretizate.

Recomandarea 19 - Obținerea concluziilor în etapa de evaluare a riscurilor

- 1.49. Autoritatea națională de supraveghere ar trebui să se asigure că concluziile obținute în etapa de evaluare a riscurilor pentru toate societățile de asigurări și reasigurări și grupuri includ clasificarea în funcție de impact și clasificarea în funcție de riscuri, combinate sau necombinate, și că acestea sunt folosite împreună cu alte informații de supraveghere relevante în scopul stabilirii planului de supraveghere.
- 1.50. Dacă există un colegiu, atunci când sunt comunicate concluziile obținute în etapa de evaluare a riscurilor (pentru grup și individual), supraveghetorul coordonator și celelalte autorități de supraveghere ar trebui să poată justifica concluziile obținute, pentru a-i permite colegiului să-și formeze un punct de vedere comun asupra riscurilor grupului de asigurări.

Recomandarea 20 - Elaborarea planului de supraveghere și stabilirea intensității supravegherii

- 1.51. Autoritatea națională de supraveghere ar trebui să utilizeze concluziile obținute în etapa de evaluare a riscurilor, împreună cu detaliile riscurilor identificate, diversele priorități și constrângerile autorității naționale de supraveghere și alte informații relevante de supraveghere pentru a elabora planul de supraveghere.
- 1.52. Planul de supraveghere ar trebui să stabilească frecvența și intensitatea activităților de supraveghere pentru fiecare societate. Planul de supraveghere ar trebui să fie proporțional cu natura, amploarea și complexitatea societății.

Recomandarea 21 - Interacțiunea dintre planul de supraveghere la nivel de grup și planul de lucru al colegiului

- 1.53. Dacă există un colegiu, supraveghetorul coordonator ar trebui să includă aspectele relevante ale planului de supraveghere la nivel de grup în planul de lucru al colegiului (astfel cum este prevăzut în recomandarea 12 din Ghidul privind funcționarea operațională a colegiilor) pentru dezbateri și acțiuni în cadrul colegiului.
- 1.54. Referitor la procesul de supraveghere la nivel de grup, planul de lucru al colegiului ar trebui să cuprindă:
- a) descrierea principalelor riscuri avute în vedere, ca urmare a concluziilor obținute în etapa de evaluare a riscurilor la nivel de grup;
 - b) descrierea activităților și justificarea activităților desfășurate în cadrul colegiului, pe baza planului de supraveghere al grupului;
 - c) identificarea entităților relevante din cadrul grupului de asigurări și a autorităților de supraveghere ale acestora, de la care supraveghetorul coordonator este posibil să solicite informații.

Recomandarea 22 - Guvernanța planului de supraveghere

1.55. Autoritatea națională de supraveghere ar trebui să se asigure că adecvarea planului de supraveghere face obiectul controlului și guvernantei interne adecvate în cadrul autorității de supraveghere.

Recomandarea 23 - Notificarea frecvenței raportărilor periodice

1.56. Autoritatea națională de supraveghere ar trebui să notifice societățile de asigurări și reasigurări cu privire la frecvența raportărilor periodice solicitate (o dată pe an, o dată la doi ani sau o dată la trei ani) și la modificările ulterioare, în cel mai scurt timp posibil și nu mai târziu de trei luni înainte de sfârșitul exercițiului financiar al societăților de asigurări și reasigurări.

1.57. Decizia privind frecvența ar trebui să se bazeze cel puțin pe concluziile obținute în etapa de evaluare a riscurilor, pe alte informații pentru supraveghere și pe aplicarea raționamentului calificat.

1.58. Dacă există un colegiu, autoritățile de supraveghere ar trebui să comunice supraveghetorului coordonator modificările privind frecvența raportărilor periodice, înainte de a le notifica societăților de asigurări și reasigurări, dacă acest lucru este necesar.

Recomandarea 24 - Actualizarea concluziilor etapei de evaluare a riscurilor

1.59. Autoritatea națională de supraveghere ar trebui, în cadrul procesului de supraveghere, să determine dacă este necesar să actualizeze concluziile obținute în etapa de evaluare a riscurilor.

Secțiunea IV - Analizarea detaliată

Recomandarea 25 - Activitățile de analizare detaliată

1.60. Autoritatea națională de supraveghere ar trebui să desfășoare activități de analizare detaliată, indiferent dacă este vorba de analiza raportărilor și a informațiilor sau de controale la sediu, pe baza planului de supraveghere, ținând seama de toate informațiile relevante și concentrându-se pe zonele de risc identificate în etapa de evaluare a riscurilor.

1.61. Dacă există un colegiu, autoritățile de supraveghere ar trebui să se refere, de asemenea, la planul de lucru al colegiului în îndeplinirea activităților de analizare detaliată, cu privire la participarea altor autorități naționale de supraveghere, în conformitate cu Ghidul privind funcționarea operațională a colegiilor.

Recomandarea 26 - Solicitarea de informații suplimentare în timpul analizării detaliate

1.62. Autoritatea națională de supraveghere ar trebui, dacă este cazul, să evalueze necesitatea de a solicita societății informații suplimentare, inclusiv diferite tipuri de date, analize sau sarcini pe care să le efectueze societatea. Perioada de timp permisă de autoritatea de supraveghere pentru furnizarea de informații suplimentare ar trebui să fie adecvată, pentru ca societatea să poată să răspundă solicitării.

Recomandarea 27 - Concluziile analizării detaliate

1.63. Autoritatea națională de supraveghere ar trebui să se asigure că principalele constatări și concluzii ale analizării detaliate sunt înregistrate și accesibile pe plan intern în scopuri de supraveghere.

1.64. **Recomandarea 28 - Analizarea detaliată a raportărilor** Autoritatea națională de supraveghere ar trebui, conform planului de supraveghere și luând în considerare planul de lucru al colegiului, în cazul în care există un colegiu, să utilizeze analizele raportărilor și ale informațiilor pentru a desfășura activități suplimentare evaluării detaliate a informațiilor din etapa de evaluare a riscurilor, concentrându-se pe zonele specificate de risc.

Recomandarea 29 - Controalele la sediu

1.65. Autoritatea națională de supraveghere ar trebui să efectueze periodic controale la sediu, conform planului de supraveghere și să ia în considerare planul de lucru al colegiului, în cazul în care există un colegiu, sau controale la sediu ad-hoc, după caz.

Recomandarea 30 - Guvernanța controalelor la sediu

1.66. Autoritatea națională de supraveghere ar trebui să dispună de mecanisme adecvate de guvernanță care să îi permită să monitorizeze în mod adecvat controalele la sediu.

Recomandarea 31 - Procesul de urmat pentru controalele la sediu

1.67. Autoritatea națională de supraveghere ar trebui să ia în considerare, pentru controalele la sediu, următoarele etape: pregătirea, activitatea de teren și redactarea concluziilor.

Recomandarea 32 - Redactarea concluziilor controalelor la sediu

1.68. Autoritatea națională de supraveghere ar trebui să comunice în scris, societății de asigurări și reasigurări, concluziile controlului la sediu și ar trebui să permită societății să răspundă la concluzii într-un termen rezonabil, stabilit de autoritatea de supraveghere. Autoritatea de supraveghere ar trebui să comunice aceste concluzii persoanelor care conduc efectiv societatea și sunt considerate adecvate în acest context.

1.69. Dacă există alte autorități de supraveghere implicate în controalele la sediu, autoritățile de supraveghere ar trebui să discute concluziile care urmează a fi comunicate societăților de asigurări și reasigurări relevante care fac parte din grupul de asigurări, înainte de a le comunica.

Secțiunea V - Măsurile de supraveghere

Recomandarea 33 - Identificarea aspectelor care determină măsurile de supraveghere

1.70. Autoritatea națională de supraveghere ar trebui, pe baza concluziilor analizării detaliate, să identifice punctele slabe și deficiențele reale sau potențiale ori cazurile de nerespectare a cerințelor care ar putea determina impunerea de măsuri de supraveghere.

Recomandarea 34 - Evaluarea gradului de semnificație a punctelor slabe, deficiențelor sau neconformității

1.71. Autoritatea națională de supraveghere ar trebui, pentru a adopta măsuri, să evalueze gradul de semnificație a punctelor slabe și deficiențelor reale sau potențiale ori cazurile de neconformitate identificate în etapa de analizare detaliată.

Recomandarea 35 - Identificarea și evaluarea gradului de semnificație a punctelor slabe, deficienței sau neconformității la nivel de grup

1.72. Supraveghetorul coordonator identifică și evaluează toate punctele slabe și deficiențele reale sau potențiale ori cazurile de neconformitate dintr-o perspectivă la nivel de grup, ținând seama de caracteristicile specifice ale structurii grupului de asigurare și ale afacerii, precum și de interconectarea grupului de asigurări și reasigurări.

1.73. Supraveghetorul coordonator ar trebui să determine în ce măsură constatările privind punctele slabe și deficiențele reale sau potențiale ori cazurile de neconformitate la nivel de grup se referă la grupul de asigurări în ansamblu sau la anumite societăți de asigurări și reasigurări.

Recomandarea 36 - Măsuri diferite pentru situații diferite

1.74. Autoritatea națională de supraveghere ar trebui să ia măsuri care variază în funcție de gradul de semnificație a punctelor slabe și a deficiențelor reale sau potențiale ori a cazurilor de neconformitate cu care se confruntă societățile de asigurări și reasigurări.

Recomandarea 37 - Decizia privind măsurile la nivel de grup sau la nivel individual

1.75. Autoritățile naționale de supraveghere responsabile cu supravegherea societăților de asigurări și reasigurări relevante sau supraveghetorul coordonator, în ceea ce privește măsurile referitoare la grupul de asigurări în ansamblu, ar trebui să adopte măsurile necesare în cazul anumitor societăți, pe baza rezultatelor analizării punctelor slabe, a deficiențelor sau a cazurilor de neconformitate.

1.76. În cazul în care sunt luate măsuri atât la nivel de grup, cât și la nivel individual, supraveghetorul coordonator și autoritățile de supraveghere ar trebui să-și coordoneze măsurile, acolo unde este cazul, pentru a mări eficacitatea măsurilor.

Recomandarea 38 - Guvernanța cu privire la exercitarea măsurilor

1.77. Autoritatea națională de supraveghere ar trebui să aibă un proces de guvernanță adecvat pentru exercitarea măsurilor de supraveghere, pentru a se asigura că acestea sunt aplicate în mod consecvent, proporțional și obiectiv și că sunt documentate în mod corespunzător.

Recomandarea 39 - Notificarea măsurilor

1.78. Autoritatea națională de supraveghere ar trebui să notifice societatea în scris și în timp util cu privire la măsurile specifice pe care societatea ar trebui să le pună în aplicare. Această notificare ar trebui, dacă este cazul, să specifice termenul corespunzător în care societatea urmează să efectueze acțiunile necesare pentru a se conforma cu măsurile respective.

1.79. Dacă există un colegiu și în cazul în care mai mult de un supraveghetor adoptă măsuri, autoritățile de supraveghere ar trebui să ia în considerare coordonarea strategiei de comunicare.

Recomandarea 40 - Comunicarea în cadrul colegiului

1.80. Dacă există un colegiu, autoritatea națională de supraveghere ar trebui, dacă este cazul, să comunice supraveghetorului coordonator măsurile de supraveghere adoptate.

Recomandarea 41 - Monitorizarea aplicării de către societățile de asigurări și reasigurări

1.81. Autoritatea națională de supraveghere ar trebui să monitorizeze dacă măsurile sunt puse în aplicare în mod corespunzător de către societățile de asigurări și reasigurări.

Recomandarea 42 - Examinarea măsurilor de supraveghere

1.82. Autoritatea națională de supraveghere ar trebui să examineze măsurile și să actualizeze planul de supraveghere ca răspuns la gradul de eficacitate a măsurilor de supraveghere aplicate de societate.

Reguli de conformare și de raportare

1.83. Acest document conține recomandări emise în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul EIOPA. În conformitate cu articolul 16 alineatul (3) din Regulamentul EIOPA, autoritățile competente și instituțiile financiare vor depune toate eforturile necesare pentru a respecta ghidurile și recomandările.

1.84. Autoritățile competente care respectă sau intenționează să respecte prezentul ghid ar trebui să îl integreze în mod adecvat în cadrul de reglementare sau de supraveghere.

1.85. Autoritățile competente transmit către EIOPA confirmarea respectării sau a intenției de a respecta prezentul ghid, expunând motivele nerespectării, în termen de două luni de la publicarea versiunilor traduse.

1.86. În lipsa unui răspuns până la împlinirea acestui termen, se va considera că autoritățile competente nu respectă obligația de raportare și vor fi raportate ca atare.

Dispoziții finale referitoare la revizuri

1.87. Prezentul ghid face obiectul unei revizuri efectuate de EIOPA.